

Zabić *f o r m y: plqperf. 3. sg. m. był zabił ca 1400 CyzWroc 23; ~ part. praet. act. cf. Zabity (S I); ~ imper. pass. 2. a. 3. sg. m. zabit bądź 1430 ArchCastrCrac IV 157, 1016.*

Z n a c z e n i a: 1. zadać śmierć, pozbawić życia, occidere, interficere: Henricus... penam pecunie XV iudicare incurrit, quia Petrum... vituperavit dicens zabith bancz 1430 ArchCastrCrac IV 157, 1016.

2. (o nawróceniu św. Pawła, de s. Pauli conversione) *‘gwałtownie uderzyć, porazić uderzeniem, vehementer icere, ictu percutere*: Pawła Bog byl y (*leg. ji*) zabil (*CyzPloc: Pawła byl Bog nawrocyl*) ca 1400 CyzWroc 23.